

ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΕΥΡΩΣΥΝΤΑΓΜΑ

Τού Βασίλη Μαγγίνα*

Περιορισμένη υπήρξε, μέχρι σήμερα, η δημόσια συζήτηση στη Χώρα μας για τό Σύνταγμα τής Ευρωπαϊκής Ένωσης πού εγκρίθηκε κατ' αρχήν στη τελευταία Σύνοδο Κορυφής στις Βρυξέλλες.

Φαινόμενο σύνηθες, πού αφορά συχνά θέματα πολύ σοβαρά για τό μέλλον τής Χώρας πού όμως δέν συμβαίνει νά είναι ελκυστικά – δέν πουλάνε, όπως λένε οί άνθρωποι τών ΜΜΕ. Εκτός από τό ΚΚΕ πού οργάνωσε σχετική ημερίδα καί εναντιώθηκε, μέ τή συνήθη, αναχρονιστική επιχειρηματολογία του καί στην ιδέα καί στό περιεχόμενο τού Συντάγματος, τό ΠΑΣΟΚ -απασχολημένο μέ τή διαχείριση τής κρίσης του- περιορίστηκε σέ μιά σύντομη καί τυπική δήλωση τού Προέδρου του.

Ο Πρωθυπουργός, μέ δηλώσεις του από τίς Βρυξέλλες ανέλυσε τίς βασικές γραμμές καί μέ προσοχή τοποθετήθηκε στό όλο θέμα, επισημαίνοντας κινδύνους καί αδυναμίες.

Ωστόσο, κρίσιμο εμφανίζεται τό θέμα τής τελικής αποδοχής- επικύρωσης τού συνταγματικού κειμένου από τίς Χώρες-Μέλη.

Όπως είναι γνωστό οί 25 επικυρώσεις μπορούν νά γίνουν είτε μέ απευθείας δημοψηφίσματα, είτε μέ κυρώσεις από τά εθνικά κοινοβούλια.

Τό γενικώτερο κλίμα πού επικρατεί, επι τού παρόντος τουλάχιστον, δέν είναι τό καλλίτερο. Ασφαλώς υπάρχουν Χώρες πού θά υιοθετήσουν τό κείμενο, υπάρχουν όμως καί μερικές πού πιθανώτατα θά τό απορρίψουν καί μέ δεδομένη τήν ανάγκη ομοφωνίας, τό Σύνταγμα -εφόσον απορριφθεί από μιά Χώρα- δέν πρόκειται νά ισχύσει.

Μιά τέτοια εξέλιξη, στη προσεχή διετία, είναι βέβαιον ότι θά αποκαρδιώσει τού συνειδητούς ευρωπαϊστές καί θά ενθαρρύνει για περαιτέρω αποστασιοποιήσεις τούς ευρωσκεπτικιστές. Θά είναι

όμως δυστυχώς η φυσιολογική και αναμενόμενη εξέλιξη της άτολμης και ελάχιστα πολιτικής διαχείρισης μεγάλων θεμάτων από τούς εμπνευστές και συντάκτες τού συνταγματικού κειμένου.

Η πρόσφατη διεύρυνση τής ΕΕ με 10 νέα Μέλη, ταυτόχρονα, μπορεί

-υποστηρίζουν πολλοί- νά μεγάλωσε τή ευρωπαϊκή αγορά, δημιούργησε όμως και πολλά προβλήματα. Δυστυχώς αντί νά προηγηθεί η εμβάθυνση, ήλθε η διεύρυνση. Πού σημαίνει ότι τά «συμφέροντα» τής διεύρυνσης για τούς λίγους και ισχυρούς, επεκράτησαν τής ανάγκης εμβάθυνσης για τούς πολλούς τής ΕΕ. Σέ εμάς βεβαίως η ένταξη τής Κύπρου, ως υψίστης εθνικής σημασίας γεγονός, η αξία τού οποίου σέ όλη του τήν έκταση, ασφαλώς θά αποδειχθεί τά προσεχή χρόνια, δέν μάς επέτρεπε -ορθά και δικαιολογημένα- νά διατυπώσουμε επιφυλάξεις στήν επιχειρουμένη, τότε, αθρόα είσοδο 9 νέων Χωρών-Μελών.

Η Ευρώπη, είτε αρέσει είτε όχι, παραμένει κατά κύριο λόγο **οικονομική ένωση. Η πολιτική της πλευρά υστερεί δραματικά.**

Μιά ματιά στόν ευρωπαϊκό της ρόλο στή Βαλκανική κατά τή δεκαετία τού '90, αρκεί για νά αντιληφθούμε σέ όλη τήν έκτασή του τό μεγάλο ευρωπαϊκό πρόβλημα.

Πρόσφατα, ο διχασμός για τήν ευρωπαϊκή στάση στόν πόλεμο τού Ιράκ αλλά και εσχάτως η περιθωριακή δραστηριότητα της στήν εκρηκτική Μέση Ανατολή, επιβεβαιώνουν πώς δέν έχει καταστεί συνείδηση η ανάγκη εξεύρεσης κοινών τόπων στή εξωτερική πολιτική. Τά καιρία στρατηγικά και οικονομικά συμφέροντα ιδίως τών «μεγάλων» τής Ευρώπης επικρατούν και ματαιώνουν κάθε φορά τίς οποιες κοινές απόπειρες. Στήν πραγματικότητα αυτή προστέθηκε τώρα, με τή διεύρυνση, νέος κύκλος Χωρών πού χωρίς κατ'ανάγκη νά υπακούουν στά κελευσματα άλλων, σίγουρα δέν έχουν σαφή αίσθηση τού ενιαίου και τού ομόθυμου πού θά οφείλε ή θά μπορούσε νά είναι και νά συμπεριφέρεται, πολιτικά, η Ευρώπη.

Αν σέ αυτά προστεθούν τά «εσωτερικά» ευρωπαϊκά προβλήματα, κυρίως δημοσιονομικά, κοινωνικής πολιτικής και

ανταγωνιστικότητας, τότε πολύ δύσκολα μπορεί κανείς να αισιοδοξεί για ένα καλλίτερο πολιτικό μέλλον της γηραιάς μας ηπείρου.

---

*ο Βασίλης Μαγγίνας είναι Βουλευτής τής ΝΔ και Πρόεδρος τής Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Αμυνας τής Βουλής.